

پیام رهبر معظم انقلاب اسلامی به اجلاس بین المللی خلع سلاح - 28 / فروردین / 1389

حضرت آیت الله خامنه‌ای رهبر معظم انقلاب اسلامی، پیامی خطاب به اجلاس بین المللی خلع سلاح در تهران صادر فرمودند. متن پیام به این شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم

به شما میهمانان محترم که در اینجا گرد آمده اید خوشامد می گوییم. مایه خرسندي است که جمهوری اسلامی ایران امروز میزبان اجلاس بین المللی خلع سلاح است، به امید آنکه از فرصت فراهم آمده استفاده کرده، نتایج ماندگار و ارزشمندی را که از گفتگو و مشورت با یکدیگر به دست می آورید، تقدیم جامعه‌ی بشری نمائید. اتم شناسی و علوم هسته‌ای یکی از بزرگترین دستاوردهای بشری است که می تواند و باید در خدمت رفاه ملت‌های جهان و رشد و توسعه‌ی همه‌ی جوامع انسانی باشد. گستره‌ی کاربرد علوم هسته‌ای طیف وسیعی از نیازهای پژوهشی، انرژی و صنعتی را پوشش می دهد که هر یک از اهمیت شایسته ای برخوردار است. این دلیل می توان گفت که فناوری هسته‌ای جایگاه بر جای ای در حیات اقتصادی را به خود اختصاص داده است و با گذر زمان و افزایش نیازهای صنعتی، پژوهشی و انرژی به طور فزاینده ای اهمیت آن بیشتر خواهد شد و به همین میزان، تلاش برای دستیابی به انرژی هسته‌ای و بهره‌گیری از آن نیز افزایش می یابد. ملت‌های خاورمیانه که مانند دیگر ملت‌های جهان تشنیه‌ی صلح و امنیت و پیشرفت اند حق دارند که با بهره‌گیری از این فناوری جایگاه اقتصادی و موقعیت برتر نسل‌های آتی خود را تضمین کنند. شاید یکی از اهداف غبارآلود کردن فضا در مورد برنامه‌های صلح آمیز هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران این است که مانع از توجه جدی ملت‌های منطقه به این حق طبیعی و ارزشمند خود شوند.

طرفه آنکه، تنها مجرم اتمی جهان اینک به دروغ خود را مدعي مبارزه با گسترش سلاح اتمی معرفی می کند در حالیکه یقیناً هیچ اقدام جدی در این مسیر صورت نداده است و هرگز صورت نخواهد داد. اگر ادعای مبارزه با گسترش سلاح هسته‌ای آمریکا دروغ نبود، آیا رژیم صهیونیستی می توانست ضمن خودداری از پذیرش مقررات بین‌المللی در این زمینه به ویژه ان. پی. تی، سرزمین اشغال شده‌ی فلسطین را به زرادخانه ای مبدل سازد که انبوهي از سلاح‌های هسته‌ای در آن ذخیره شده است؟

نام اتم به همان میزان که بیانگر پیشرفت دانش بشری است، متأسفانه یادآور رشت ترین واقعه‌ی تاریخ و بزرگترین نسل‌گشی و سوء استفاده از دستاورده علمی انسان نیز است. هر چند که کشورهای متعددی اقدام به تولید و انباشت سلاح هسته‌ای کرده اند که فی نفسه می تواند مقدمه‌ی ارتکاب جرم تلقی شده و صلح جهانی را شدیداً در معرض تهدید قرار داده است، اما فقط یک دولت مرتکب جرم اتمی شده است. تنها دولت ایالات متحده آمریکا است، که ملت مظلوم ژاپن در هیروشیما و ناکازاکی را در جنگی نابرابر و غیر انسانی مورد هجوم اتمی قرار داد.

از زمانی که انفجار نخستین جنگ افزارهای هسته‌ای هسته‌ای توسط دولت ایالات متحده در هیروشیما و ناکازاکی فاجعه‌ای انسانی با ابعاد بی سابقه در تاریخ آفرید و امنیت بشری را با تهدیدی عظیم مواجه ساخت، ضرورت نابودی کامل این سلاح‌ها مورد اجماع قاطع جامعه جهانی قرار داشته است. استفاده از سلاح هسته‌ای نه تنها به کشتار و تخریب گستردۀ منجر شد، بلکه میان آحاد ملت، نظامی و غیر نظامی، کوچک و بزرگ، زن و مرد و کهنسال و خردسال تمایزی قائل نشد و آثار ضد بشری آن مزهای سیاسی و جغرافیایی را در نور دید، و حتی به نسل‌های بعدی نیز خسارت‌های جبران ناپذیر وارد نمود و لذا هرگونه استفاده و حتی تهدید به استفاده از این سلاح، نقض جدی مسلم ترین قواعد

بشر دوستانه و مصدق بارز جنایت جنگی قلمداد می گردد. به لحاظ نظامی و امنیتی نیز به دنبال دست یابی چند قدرت به این سلاح ضد بشری، تردیدی باقی نماند که پیروزی در جنگ هسته‌ای ناممکن و درگیری در چنین جنگی غیر عقلانی و ضد انسانی است. ولی برغم این بدیهیات اخلاقی، عقلانی، انسانی و حتی نظامی، خواست مؤکد و مکرر جامعه‌ی جهانی برای نابودی این سلاح‌ها توسط گروه انگشت شماری از دولت‌ها، که امنیت خیالی خود را بر

نامنی همگانی بنا کرده‌اند، نادیده گرفته شده است.

اصرار این دولت‌ها برنگهداری، افزایش و گسترش توان تخریبی این سلاح‌ها، که هیچ کاربردی جز ارعاب و ترور دسته جمعی و ایجاد امنیت کاذب، مبتنی بر بازدارندگی ناشی از نابودی تضمین شده همگانی نداشته و ندارد، استمرار کابوس هسته‌ای جهان، را به دنبال داشته است. منابع خارج از شمار اقتصادی و انسانی در رقابت غیر عقلانی هزینه شده‌اند تا هر یک از ابرقدرت‌ها توان خیالی پیدا کنند که بیش از ده هزار بار رقیبان خود و سایر ساکنان کره خاکی منجمله خودشان را نابود کنند. بی دلیل نیست که این راهبرد، بازدارندگی مبتنی بر، نابودی تضمین شده متقابل، یا دیوانگی نام گرفته است.

برخی از دولت‌های هسته‌ای در سال‌های اخیر از نظریه‌ی بازدارندگی در مقابل سایر قدرت‌های هسته‌ای بر مبنای نابودی تضمین شده متقابل هم، فراتر رفته اند تا جائی که در راهبرد هسته‌ای این دولت‌ها بر حفظ، انتخاب هسته‌ای در برابر تهدیدات متعارف از سوی، ناقضین معاهده عدم اشاعه، تأکید شده است، در حالیکه بزرگترین ناقضین معاهده عدم اشاعه، قدرت‌هایی هستند که، علاوه بر نقض تعهد خود در ماده 6 معاهده برای خلع سلاح هسته‌ای، حتی در اشاعه عمودی و افقی این سلاح‌ها گویی سبقت را از دیگران ریوده و منجمله با کمک به تسليح رژیم صهیونیستی به سلاح‌های هسته‌ای و حمایت از سیاست‌های آن رژیم، در اشاعه‌ی واقعی این سلاح‌ها نقش مستقیم و مغایر تعهدات خود بر مبنای ماده 1 معاهده ایفا کرده و منطقه خاورمیانه و جهان را با تهدیدی جدی رویروکرده اند و در رأس این دولت‌ها، رژیم زورگو و متجاوز ایالات متحده آمریکا است.

جا دارد که کنفرانس بین‌المللی خلع سلاح، ضمن بررسی خطرهای تولید و انباشت سلاح هسته‌ای در جهان، بطور واقع بینانه راهکارهایی را برای مقابله با این تهدید علیه بشریت ارائه کند تا بتوان گامی جدی در مسیر پاسداری از صلح و ثبات جهانی به پیش نهاد.

به اعتقاد ما افزون بر سلاح هسته‌ای، دیگر انواع سلاح‌های کشتار جمعی، نظیر سلاح شیمیایی و سلاح میکروبی نیز تهدیدی جدی علیه بشریت تلقی می‌شوند. ملت ایران که خود قربانی کاربرد سلاح شیمیایی است، بیش از دیگر ملت‌ها خطر تولید و انباشت این گونه سلاح‌ها را حس می‌کند و آماده است همه‌ی امکانات خود را در مسیر مقابله با آن قرار دهد.

ما کاربرد این سلاح‌ها را حرام، و تلاش برای مصونیت بخشیدن ابناء بشر از این بلای بزرگ را وظیفه‌ی همگان میدانیم.

سیدعلی خامنه‌ای
1389/27 فروردین
1431/1 جمادی الاول